VI-L MAI AMINTIȚI PE... GHERGHELI?

Pornesc cu acest titlu fiindcă, deși nu cred că a absentat de la vreuna din cele mai importante confruntări ale fotbalului nostru, în ultimii ani, numărul 5 din echipa națională și din unsprezecele lui **Dinamo București** rămîne un mare uitat... Fenomenul se prezintă extrem de simplu și de clar ; cînd alcătuiesc echipa națională, selecționerii îl fixează ca punct de plecare pe **Ghergheli**. Ei știu foarte bine că **Ghergheli** e o poziție sigură, deziluzionează foarte rar, își face datoria, a fost dintotdeauna un model de comportare, de dăruire, a reprezentat motorul unei victorii cu majuscule a dinamoviștilor bucureșteni : acel 2—1 cu Internazionale, „Interul" cel mare, la București ; a marcat golul unei performanțe de bun calibru al naționalei, acela cu reprezentativa **R. F. a Germaniei** ; e mereu în spatele lui **Pîrcălab** ; e gata să joace stoper, dacă e nevoie, și tot el va lupta fără să răsufle, dacă i se cere să intre în rolul mijlocașului de atac ; n-a apărut niciodată în rolul de „erou" al unor întîmplări neplăcute ; nu figurează pe listele de întîrziați la antrenamente sau de nedisciplinați față de antrenori ; nu dă bătăi de cap. **Ghergheli** poate, deci, să stea liniștit și, adeseori, uitat...

. . . . . .

Te-ai fi așteptat ca sfătosul **Vasile Ghergheli** să manifeste o justificată, în bună măsură, decepție, pentru faptul că alți jucători — cu merite categoric mai mici, de o valoare și comportare departe de datele obiective ale carierei băimăreanului — s-au bucurat de o grijă remarcabilă din partea noastră, de un răsfăț chiar. Da: de unde ? **Loți** păstrează o mare tăcere și o direct mișcătoare înțelegere pentru toți și pentru toate. Echilibrul său — și sufletesc și cerebral — garantează un viitor excelent antrenor, dar și un actual ideal coechipier.

— „Pot să îndrăznesc eu să spun că aș fi un tehnician superior lui Pîrcălab sau lui Dobrin ? Eu îmi cunosc puterile, știu că reprezint tipul jucătorului de efort, de muncă, de aceea, admirîndu-i întotdeauna pe virtuoși, eu am căutat să mă fortific în ceea ce eram mai util. Mărturisesc însă că, punînd deoparte tot ceea ce este al așilor tehnicii, eu nu pot prețui desconsiderarea obligațiilor pe care le avem într-o echipă. Acolo toată lumea trebuie să-și pună pielea la bătaie. Nimic nu mă scoate mai mult din sărite decît teribilii tineri, care se cred nemaipomeniți încercînd lucrurile de efect, atît de dureros suportate de echipă. Constat cît de repede prind, din păcate, neseriozitățile și imitațiile de proastă calitate, în paguba obligațiilor cinstite, de jucător. Chiar dacă nu va face totdeauna plăcere tribunelor și nici cronicarilor, o pasă dată la timp cu latul, e de o mie de ori mai prețioasă pentru joc, pentru tine și pentru ceilalți zece cu care ai intrat să lupți, cot la cot, în teren, de cît o trecere de balon — cu efect, numai cu ristul, că altfel... nu-i modern. Înțelegeți că apăr fără să mă codesc pe jucătorii utili, poate mai puțin spectaculoși, fără să fi avut niciodată nici cea mai mică invidie sau neprețuire pentru fotbaliștii virtuoși, așa de necesari pentru culoarea Jocului. Ceea ce pretind că știu foarte bine după mai bine de un deceniu de fotbal, aproape zi de zi, rămîne atît : că nimic nu e valabil, nimic nu va supraviețui unei impresii de moment, unei fraze din ziar sau din comentariul crainicilor de radio sau de televiziune, decît lucrul făcut serios, cu convingere, cu credința că l-ai făcut cum trebuie".

. . . . . .

Un om pentru care toată călătoria la **Londra** a reprezentat o povară e tot **Ghergheli**. Sigur că oricare dintre „probabilii" naționalei ar fi suferit un accident, mai ales un accident așa de banal, la o așa de anodină piruetă cum a fost aceea din antrenamentul de la **Groningen**, n-ar fi avut motive de bucurie. Cred însă că **Ghergheli** a resimțit cu dublă intensitate efectele absenței de pe **Wembley**. **„Îmi dau bine seama că trebuie să mă bucur de o deosebită șansă ca să mai pot reapare vreodată pe Wembley. Și cît m-am bucurat pentru acest meci ! Mai ales după ce am realizat și egalitatea de la București, mă gîndeam că venim, cît de cît, și cu o mică recomandare la Londra. Dar n-am avut noroc ! Am încercat să fac o întoarcere, la ultimul antrenament de la Groningen ; o durere scurtă, deloc alarmantă, la început. Apoi, o tot mai mare fierbințeală a piciorului și intervenția doctorului Tomescu, aplicarea unei fașe gipsate și... adio apariției în templul fotbalului...."**

Sportivitatea căpitanului reprezentativei a mers însă pînă la capăt. Tot timpul alături de colegi, **Ghergheli** și-a concentrat atenția și sfaturile asupra celor doi succesori : **Lucescu**, în ale căpităniei, **Anca** în ale halfiei. În clipele de după draw, dinamovistul și-a îmbrățișat cu căldură coechipierii. **„Anca a jucat așa cum aș fi vrut să joc eu, aici, pe Wembley. E o întrebare dacă eu aș fi dus treaba pînă la capăt, el însă a reușit total. Mă bucur pentru Anca, mă bucur fiindcă este fotbalistul din categoria mea preferată — adică joc fără mofturi, înfloriturl și căutări de poziții fotogenice, ci gata de luptă, gata să se sacrifice pentru echipă".** (O întărire a spuselor lui **Ghergheli** o reprezintă și faptul că clujeanul a cerut, la pauză, antrenorului **Angelo Niculescu**, să-i indice ce ar putea face, în plus, spre a fi și mai util echipei).

. . . . . .

...Momentele de euforie trecute, **Ghergheli** a reintrat în haina mîhnirii și nu știu dacă și acum cicatrizarea o fi intervenit pe rana **Wembley**. Încercăm o picurare de calmante cu aceste rînduri dedicate lui **Ghergheli** cel prea adesea uitat, dar totdeauna la datorie.

EF. IONESCU

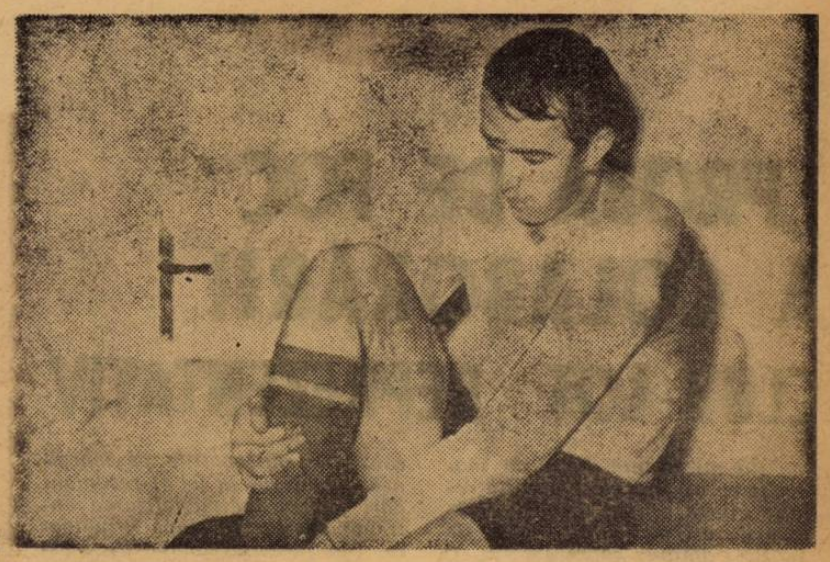

Moment de relaxare pentru jucătorul dinamovist. În cabină, după ce 90 de minute a apărat culorile echipei naționale

CLUBURILE ÎNȚELEG TOT MAI BINE NECESITATEA ORGANIZĂRII SUPORTERILOR

Iată-ne, din nou, față-n față cu suporterii. Mai exact, vorbim despre ei, avînd ca interlocutori conducători de cluburi. Autocritici, de data asta, aceștia arată că și în ceea ce privește suporterii și prezența lor activă în viața clubului, fotbalul nostru — ca și în multe alte direcții — face primii pași. Și aceștia, timizi...

Nu e mai puțin adevărat că dacă suporterii și-au manifestat simpatia mai mult simbolic, nici cluburile nu au făcut mai nimic pentru a-i atrage. Deci — indiferență de ambele părți. Să sperăm că ea va dispare cît mai curînd.

3.000 SAU 300 ?

— Suporteri ? Există, desigur ! Iată, de pildă, duminică, la meciul cu Portul, la acel 0—0, cu toate că era o vreme ciinoasă și că meciul nu fusese nicăieri anunțat în oraș, aproape 3.000 de oameni au fost prezenți să vadă cum se prezintă Farul. Mai ales după acel 1—6 din Berlinul occidental. Nu pot fi socotiți aceștia suporteri ?

Desigur, i-am replicat președintelui clubului constănțean, FOTI D. FOTI, dar una înseamnă a fi prezent la meciurile echipei și alta să fii **suporter**. Această calitate implică niște obligații și din partea clubului, dar și din partea celui care se intitulează „sufletist". Există și din aceștia la Farul ? Tot tov. **Foti** ne-a răspuns :

— Anul trecut am avut vreo 300 de suporteri. Noi am avut însă altă formă de organizare. Adică aceștia au plătit o anumită sumă de bani și au primit abonamente de intrare la stadion, valabile pentru tot anul. În felul acesta, abonații au avut locul asigurat la orice partidă, în cadrul unui sector al lor. Credem că în 1969 vom ajunge la circa 3.000 de abonamente. Tot orașul e împînzit cu afișe în care cei ce iubesc echipa Farul sînt invitați să devină susținători ai ei.

SPERANȚE LA BACĂU

Bacăul este în al 8-lea an de prezență în prima Divizie a țării. Firesc, au mai existat și întreruperi, dar dinamoviștii locali au devenit un fel de obișnuiți pe stadioanele țării. Tocmai de aceea, ne exprimăm uimirea aflînd că, în raport cu acești ani de activitate și cu rezultatele în general bune ale echipei, numărul spectatorilor — și, implicit, al susținătorilor — este foarte mic. **„Sînt trei aspecte ale acestei probleme, a suporterilor,** ne spunea, zilele trecute, tov. IOSIF ICHIMAȘ, președintele clubului băcăuan : **legat de numărul mic de spectatori și suporteri, este necorespunzător modul în care echipa este susținută din punct de vedere material ; în plus, suporterii — „boală" oarecum generală — nu-și susțin formația favorită în perioadele critice ale jocurilor. Cînd avantajul ne aparține, toată lumea e de partea noastră ; cînd sîntem conduși, sau cînd Dinamo joacă ceva mai slab, toată lumea ne huiduie. Aceiași spectatori care cu o duminică în urmă sau chiar în... prima repriză a meciului respectiv ne aplaudau, își schimbau dintr-odată atitudinea. Și ar mai fi o chestiune : foarte puțini — ca să nu zic de loc — sînt cei care însoțesc echipa în partidele susținute în deplasare ! Noi am încercat să facem destule pentru a-i lega cît mai mult pe suporteri și pe cei ce iubesc fotbalul de echipa lor, dar reușitele sînt destul de mici. Asta nu înseamnă că demobilizăm. O să readucem în actualitate problema suporterilor. Așadar, speranțe...**

Deci ca și în multe alte orașe din țară, și la Bacău relația club-suporter este ca și inexistentă.

„NE-AM INSPIRAT ȘI NOI DIN REVISTA DV."

La A.S.A. Tg. Mureș există un început al organizării suporterilor în sensul că celor mai apropiați de club și care solicită acest lucru — cam o mie la număr — li se oferă posibilitatea, în schimbul unei cotizații lunare, să urmărească, gratuit, partidele amicale, avînd prioritate la cumpărarea biletelor pentru meciurile oficiale ; există și vreo 300 de abonați care plătesc, tot lunar, o sumă mai mare în care intră și costul biletului. Atît și nimic mai mult. Totuși, vara trecută, pe stadion, a avut loc o consfătuire cu susținătorii ai echipei, iar la ședințele de analiză sînt invitați un fel de „reprezentanți" ai suporterilor.

Situația este privită autocritic de unul din conducătorii formației mureșene, tov. **GHEORGHE PINTILIE** : **„Nu, nu există un comitet al susținătorilor echipei noastre, dar vom avea, și nu peste mult timp. Ne-am inspirat și noi din cele scrise de revista „Fotbal" în numărul trecut. Ne-am dat seama că acești susținători pot avea un rol foarte mare în bunul mers al activității noastre. Desigur, nu putem să-i întîmpinăm cu mîinile goale. Sînt imperios necesare însignele, fanioanele și orice alte materiale de propagandă pe care nu prea le avem. Și nu numai din cauza noastră. Cu prilejul unei vizite făcută la București, am luat legătura cu „Pavoazarea Capitalei" pentru a ni se confecționa niște fanioane. S-a făcut un deviz și a reieșit costul : 29 de lei bucata Prea mult ! Va trebui să încercăm cu alte cooperative mai puțin pretențioase. Cred că noi nu vom fi singurii clienți".**

CEL MAI TÎNĂR CLUB AL SUPORTERILOR

Craiovenii sînt renumiți pentru dragostea lor față de fotbal și față de echipa lor favorită, Universitatea. Studenții din **Cetatea banilor** se bucură de aceeași primire entuziastă pe aproape toate terenurile din țară. Și asta din două motive : partidele tînărului „U" al Olteniei sînt urmărite de sute de suporteri care pleacă din Craiova în indiferent ce localitate s-ar disputa meciul și, în al doilea rînd, datorită... oltenilor stabiliți în orașul respectiv. Și nu puțini sînt aceștia...

De aceea, mare ne-a fost surpriza cînd am aflat de la tov. ION SIMINEL, din cadrul clubului craiovean, că în ceea ce privește suporterii — înțelegînd prin aceasta organizarea lor în cadrul unui club, achitarea unor cotizații etc., etc. — totul este în fașă. De-abia luni după amiază, la sediul Universității, a avut loc ședința de constituire a clubului suporterilor Universității Craiova.

Mai bine mai tîrziu, decît niciodată.

IN INTIMPINAREA SEMICENTENARULUI

„U" Cluj împlinește anul acesta 50 de ani de existență. Prilej pentru o privire retrospectivă asupra jumătății de secol scursă și de scrutare a viitorului. 50 de ani de existență și, totuși, în ceea ce privește suporterii — înțelegînd, nu pe cei care discută și se mulțumesc doar cu atît, ci pe cei care efectiv iau parte la viața clubului — activitatea este aproape nulă. S-ar putea să fim contrazișl pentru că chiar sîmbătă 22 februarie a avut loc o consfătuire cu cei care se intitulează „U"-iști. Sala a fost plină de un public entuziast, antrenorul **Cîrjan** a vorbit despre pregătirile echipei, jucătorii **Crețu** și **Moldovan** au făcut cu greu față tirului întrebărilor venite din sală, s-au arătat care vor fi, în mare, acțiunile ce vor avea loc în cadrul sărbătoririi clujene, etc., etc. În sală, printre alții, și unul dintre veteranii echipei din 1919, **Brutus Rațiu**, care a arătat greutățile începutului.

Și după aceea ? Toți s-au risipit. S-au risipit pentru că la „U" Cluj nu a existat decît în foarte mică măsură o activitate organizată a membrilor suporteri.

— Oricum, ne spunea în încheiere tov Lucaciu, **pînă în ziua începerii sărbătoririlor rezervate semicentenarului clubului nostru, credem că vom avea pusă la punct această problemă a suporterilor, atît de importantă și, totuși, atît de puțin luată în seamă pînă acum.**

ACTUALITĂȚI

PETROLUL IN INTILNIRI INTERNAȚIONALE

Pentru sezonul de primăvară Petrolul proiectează cîteva interesante jocuri internaționale. Astfel, se află în tratative avansate cu *Eintracht Braunschweig* pentru un joc în aprilie la Ploiești și revanșa în august în R.F.G. De asemenea, Petrolul a fost invitat să joace în Cehoslovacia cu *Jednota Trencin* și în Turcia cu *Göztepe Izmir*.

ARBITRII ETAPEI DE CUPA

Au fost delegați arbitrii etapei 16-imilor Cupei României : Muncitorul Schela Nouă-Jiul Petroșeni, *Al. Alexa Rm. Vîlcea* ; Minerul Anina-Politehnica Iași, *Oct. Comșa Craiova* ; Arieșul C. Turzii — Steaua București, *Al. Toth Oradea* ; Soda Ocna Mureș — U. T. Arad, *Gh. Vasilescu I București* ; Chimica Tîrnăveni — A.S.A. Tg. Mureș, *Gh. Popovici București* ; Ceahlăul P. Neamț — Dinamo București, *N. Rainea Biriad* ; Politehnica Galați — Vagonul Arad, *A. Bentu București* ; Dunărea Giurgiu — Rapid București, *Gh. Manole Constanța* ; Chimia Suceava — Universitatea Craiova, *C. Petrea București* ; *Metalul București — Dinamo* Bacău, *T. Leca Brăila* ; Chimia Rm. Vîlcea — Farul Constanța, *Gh. Limona București* ; Metalul Hunedoara — Crișul Oradea, *V. Pădureanu București* ; C.S.M. Reșița — F.C. Argeș Pitești, *N. Petriceanu București* ; Minerul Baia Mare — Universitatea Cluj, *C. Nițescu Sibiu* ; St. roșu Brașov — Petrolul Ploiești, *V. Dumitrescu București* ; Oțelul Galați — Progresul București, *M. Rotaru Iași*.

Toate meciurile se vor disputa la 5 martie, *cu excepția partidei Oțelul Galați — Progresul București, care a fost programată la 4 martie*. Jocurile vor începe la ora 15 pentru a fi timp de eventuale prelungiri.

● *BIROUL FEDERAL* a respins memoriul Crișului cu privire la ridicarea dreptului de organizare pe o etapă. În consecință, orădenii vor susține meciul cu U.T.A. într-un oraș pe care urmează să-l anunțe.

● *FEDERAȚIA NOASTRA A ACORDAT*, în urma recentelor examene, clasificarea de categoria I unui număr de 125 de arbitri din țară.